

несъхигиенични жилища и най-мизерна храна; никаква индустрия, западнало занаятчийство, изчезнали малки стопанства, земеделчески пазаръ въ постоянни кризи, недостатъчни съобщения, триумфирующе лихварство и т. н. т."

Ще видимъ по-долу, че догдѣто въ Италия се намиратъ държавници и социолози като Колаяни, напр., които, срѣщу нѣй жалното прѣдставяне положението на населението въ горѣпосоченитѣ провинции, прѣпоръчватъ неговото *емигриране*, като единственъ лѣкъ — то периодическото появяване въ печата на болѣзненни отклици срѣщу нехайността на държавата — мащиха къмъ тия провинции, взема постепенно характеръ на парламентарно — политическо тѣчение.

Интересно е, че дори върналитѣ се отъ Америка селени, слѣдъ като сж спестили тамъ за 2—3 години около 1500—3000 лева, и слѣдъ като си изградятъ щогодѣ сносна кжѣща въ отечеството си, или си купятъ парче земя, пакъ оставатъ недоволни при тѣй сжществуващитѣ условия въ южна Италия и се отправятъ обратно за Америка. Правителството все тѣй безгрижно и „мащиха“ къмъ тоя край, прѣдъ видъ обезлюдаването му и безъ да цѣри злото въ самото му дѣно, е прибѣгвало наврѣмени къмъ опити съ заселването му съ италианци отъ сѣверна Италия. Тия послѣднитѣ още на първата година сж се намирали въ невъзможностъ и емигрирали съ още по голѣмо право отъ своитѣ прѣдшественници. И до сега италианското правителство не е пристъпило къмъ двѣтѣ най-естественни срѣдства за подобряването, прѣди всичко, *почвата* на тия провинции: *залѣсяване* и *систематизация на водата*.

Емигрирането на селенитѣ — земеделци освѣнъ че не е подобрило земеделѣието въ тия провинции, както се е очаквало, но го е влошило. Единъ отъ източникитѣ за прѣпитаването на дребнитѣ земеделци — арендата — днесъ